

N:o 25.

Af herr **Ljungberg**, *angående skrifvelse till Konungen i fråga om rätt för kommun att i vissa fall upptaga särskilda afgifter.*

Det är nu snart sex år sedan Riksdagen den 5 maj 1897 anhöll, att Kungl. Maj:t måtte låta utreda, huruvida ej den kommunala beskattningen kunde byggas på annan grund än den allmänna bevillningen. Det dröjde ganska länge, innan den därpå nedsatta kommittén hann afgifva sitt betänkande — den 18 maj 1900 —; och vid sådant förhållande hade man väntat, att desto förr en kungl. proposition skolat afgifvas i ett så viktigt ärende. Detta har emellertid icke skett, och dock äro nära tre år ytterligare förflutna, sedan det nämnda betänkandet afgafs. Vid efterfrågan på behörig ort har det äfven förnummits, att något åtgörande i detta afseende icke heller är att snart emotse.

Under tiden fortvara de i många år öfverklagade olägenheterna af det nuvarande systemet och därmed också de förluster, som kommunerna och landet både direkt och indirekt lida.

Såsom exempel härpå torde förtjäna anmärkas, att, då i ett grannland (Danmark) föreställningar af utlänningar äro, ehvad de äro musikaliska, dramatiska eller af annan art, belagda med en beskattning, uppgående till $\frac{1}{10}$ af bruttoinkomsten, undslippa de här med 3 kr. pr föreställning, i följd hvaraf, efter hvad det för-

mäles, t. ex. samma skådespelerska, som i Köpenhamn för några få representationer fick af sina inhöstade 45,000 kr. afstå 4,500 kr., här i Stockholm skördade 55,000 kr. utan att därför betala mer än 15 kronor.

Vid sådant förhållande, och då, om också svårigheter tilläfventyrs möta ett snart utarbetande af alla de särskilda lagar kommunalkommittén föreslagit, det ingalunda borde vara omöjligt att utbryta en eller annan del af detta vidlyftiga arbete — måhända i alla händelser det bästa sättet att få hvarje del *väl pröfvad* — får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte i undernådig skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla om utfärdande af eller nådig proposition om lag angående rätt för kommun att i vissa fall upptaga särskilda afgifter (sid. 82 i kommittébetänkandet af 18 maj 1900), antingen hvad *hela* den af kommittén föreslagna lag i detta fall beträffar eller särskildt hvad § 2 i mom c, d och e innehåller.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 27 januari 1903.

C. E. Ljungberg.